

KAPADOKYA 6. ULUSLARARASI ÞÝÝR ÞÖLENÝ ÞÜKRAN GÜNAY

Ekleyen kapadokya
Cuma, 01 Ekim 2010
Son Güncelleme Cumartesi, 02 Ekim 2010

6.ULUSLARARASI KAPADOKYA-NEVÞEHÝR ÞÝÝR ÞÖLENÝ

Mümin ULUÇ dendi mi, neler gelmez ki aklıma... O, biz Avrupa Türklerininin yılmaz, yorulmaz temsilcisidir. Yüređi tüm Anadolu dopdolu ve aynı zamanda yeryüzünün tüm Türklerinin dertlerini, sevinçlerini tapır. Mevlananın kapısý, Yunus'un apkı, Hacı Bektaş Veli'nin sofrasýný görür gönül gözüm onun çabalarında, bıkmayan-yorulmayan çalıpmalarında… Onu hiç yalnız bırakmayan ve büyük bir sabýr ve nazýr olan, benim biricik kardeşlerimden biri olan Penol BÝLGÝN unutulur mu? Allah, Türk Milletini Mümin ULUÇLAR, Penol BÝLGÝNLERLE bu günlere getirmiştir, sonsuza kadar de bu böyle gidecektir onun izni oldukça. Sonsuz þükürler olsun yüce Yaradan’a…

"BENÝM DERDÝM ANADOLU " diyerek, kısa ve öz gönüllerimizi fetheden Sabit ÝNCE öğretmenim ise bir başka deryadır gönül fetheden. Mümin Uluç kardeşimi ve daha nicelerini tanıyamamda, Türk Dili ve Edebiyatý ile ilgili çalıpmalarýmda gerçek öncüm ve destekçim olmuş ve olmaktadır. Sabit Ýnce dendi mi, hemen iki isim gelir aklıma: Mustafa Ceylan, Rasim Körođlu. Mustafa Ceylan, Rasim Körođlu ve Sabit Ýnce kendi başlarına birer deryalardır ve bu deryalardan Türk Dili ve Edebiyatý adına faydalanabilmemin mutluluđunu hep yapamýpýmıdır. Allah kendilerinden razý olsun. Teþekkürler caným öğretmenim ve saygý ađabeyim. Sizi orada görebilmek en büyük kazançlarımdan biri olmuştur. Sonsuz saygým ve sevgimle selamlýyorum.

6.ULUSLARARASI KAPADOKYA-NEVÞEHÝR ÞÝÝR ÞÖLENÝ Mümin ULUÇ dendi mi, neler gelmez ki aklıma... O, biz Avrupa Türklerininin yılmaz, yorulmaz temsilcisidir. Yüređi tüm Anadolu ile dopdolu ve aynı zamanda yeryüzünün tüm Türklerinin dertlerini sevinçlerini tapır. Mevlananın kapısý, Yunus'un apkı, Hacı Bektaş Veli'nin sofrasýný görür gönül gözüm onun çabalarında, bıkmayan-yorulmayan çalıpmalarında… Onu hiç yalnız bırakmayan, sessizce ve büyük bir sabýr ve nazýr olan, benim biricik kardeşlerimden biri olan Penol BÝLGÝN unutulur mu? Allah, Türk Milletini Mümin ULUÇLAR, Penol BÝLGÝNLERLE bu günlere getirmiştir, sonsuza kadar de bu böyle gidecektir onun izni oldukça. Sonsuz þükürler olsun yüce Yaradan’a…

"BENÝM DERDÝM ANADOLU " diyerek, kısa ve öz gönüllerimizi fetheden Sabit ÝNCE öğretmenim ise bir başka deryadır gönül fetheden. Mümin Uluç kardeşimi ve daha nicelerini tanıyamamda, Türk Dili ve Edebiyatý ile ilgili çalıpmalarýmda gerçek öncüm ve destekçim olmuş ve olmaktadır. Sabit Ýnce adýný duyunca, hemen iki isim gelir aklıma: Mustafa Ceylan, Rasim Körođlu. Mustafa Ceylan, Rasim Körođlu ve Sabit Ýnce kendi başlarına birer deryalardır ve bu deryalardan Türk Dili ve Edebiyatý adına faydalanabilmemin mutluluđunu hep yapamýpýmıdır. Allah kendilerinden razý olsun. KAPADOKYA GEZÝSÝ bizler için yürekleri atıpleyen çýra olmuştur. Týpký geçen yılın sonbaharında Almanya, Hollanda ve Belçika ülkelerinde oldu gibi…

”Durmak yok! Çalıpmak var! Yılmaz yok! Devam var!„ dedirten kıvılcýmlar sardı sarmaladı ruhlarımızý. Bedenim dinlepti, ayaklarımızda derman geldi. Ne güzel! Selam olsun KAPADOKYA KÜLTÜR DERNEĐY BAÞKANI Mümin Uluç ve Yönetim Kurulu Üyelerine! Selâm olsun onları bu yolda yalnız bırakmayan ip adamlarımızda! Almanya’da 1976-1977 öğretim yılında öğretmen olarak tekrar göreve başladýđýmda bir hayalim vardı. Elli üç öğrenciden oluşan 2.sýnýf okulun bodrum katında bir odaya okutmaya başlamýptým. O öğrencilerimi ve velilerimi hiç unutamam. Öğrencilerimin öğrenme apkı gözlerinden okunuyor, anne-babaları aynen benim babam gibiydiler: Tek evlatları okusunlar, vatana-millete-insanlıđda hayırlı olsunlar. Ayaklarındaki ayakkabýyı satmaya, onlar için her fedakarlıđı yapmaya ezelden gönülden hazýrdýlar. Benim arzum ise; bu öğrencilerimi bir otuz sene sonra doktor, mühendis, öğretmen, ip adamı, meslek sahibi ve insanlıđda faydalı Türk gençleri olarak görmektir. Her birini yüređimde emmesem meslek ve görevlere yerleştirmiş ve dualarýmı göndermiştik göklere. Ýpte bugün bunlar tek tek gerçeklepmeye çoktan başlamýþ þükürler olsun!

Kapadokya Nevşehir Gezimiz bu yönüyle de bilinmeli ve değerlendirilmeli: Avrupa’ya ipçi olarak gelen bir kupağın hakkını yiyenlere sözüm var. Ýpini gücünü bırakıp babýndan sonuna kadar yanımızda olan gencecik ip adamları Orhan Bünyamin VAROL, Almanca ve Türkçe þiirler yazan genç ve usta kalem Hüsamettin Darýcý, genç ozan Hasan Gül evlatlarımızý unuttur insan?! Her biri yüreklerine Türkiye Cumhuriyetini ve Türk Milletini asmýþlar, ana-babalarına layık olmak azmiyle dolu ve her þeyden önce insanlık adına hizmet etme bilinci ile hedeflerini belirlemiþler ve öylece yollarını çizmiþler. Onları tanımak, onları göz göze gelerek; yüreklerindeki millet, ülke ve insanlık atepini iliklerimizde hissetmek tüm ezikliklerimizi unutturdu, yüreklerimizde su serpiştirdi. Yolları aydınlık ve açık olsun! Bünyaminlere, Hüsamettinlere, Hasanlara ve nicelerine selâm olsun! Biri var ki, gecelerini gündüze katarak çalıpıyor. Derdi meþhur olmak değil. Kendini yırtarcasına GURGETÇÝyi ve onun yapılarımlarını anlatıyor. Bizlerin bir temsilcisi olmuş sanki… Ruhunun derinlerinden akıp gelen yürek sesini diliyle, bedeniyle öylesine birleştirmiş ve özdeleştirmiş ki; durmadan patlayan bir yanardağ misali olmuş. Bu ismi duymayanlar duysunlar, onun yazdıkları okusunlar diliyorum. O benim biricik kardeşlerimden, Yunus yürekli, Mevlana kapılı pair-yazar Yavuz NUFEL. Milletim adına minnet borcumu iletiyorum kendisine ve sonsuz þaparı, sağlık diliyorum. Ozan Yusuf POLATLIOĐLU, kendimize örnek aldýđýmız örnek bir ozan. Gurbetin dertlerini, sevinçlerini sırtlamıp sırtına, ille de ANADOLU diye vuruyor sazın tellerine. Her þey önemli de yardımcı muhtaç olanın yanında hýzır gibi bitiyor. Bana her seferinde verdiği insanca, kardeşçe, dostça yardımları kazýdým.

Gaziantep’ten gelen, on yılı apkın bir zamandır tanýdýđım saygýdeđer öğretmenim, manevi ađabeyim Mevlana Nacar’ý ilk defa görmek en mutlu olduđum anlardan biri olmuştur. Apk pairi olmasının yanında en önemli özelliđi; ülkemizin sorunlarını mertçe dile getiren, þapı dik bir kalemdir. Allah varlıđını ve desteđini eksik etmesin. Fikret AKIN öğretmenimizi, Hacı Türkmen kardeşimizi þiirleri ve yürekleri ile tanımak, görmek bir başka güzelliđi. Daha nice kardeşlerimizi tanıma fırsatı bulduk. Eksilerimizi gördük. Kendimize gelme yolunda kendi adıma diyorum; amaçlar belirledik. Bu grubu buluşturanlara sonsuz teþekkürler olsun. Aynı odayı paylaştýđım, caným kardeşim Asuman ATASAYAR ve saygýdeđer kardeşimiz Cevahir KUL þiir yazarlarımız örnek davranıp ve eserleri ile bizlere ýpık tuttular. Onları sevmemek ve unutmak mümkün mü? Çoktandır tanýdýđım sevdiđim sevgili Hafize Kılıç ve deđerli eþini tanımak bizler için ayrı bir kazanım ve mutluluk olmuştur. Ýstanbul’da bir

